

Sygn. akt: I C 306/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 20 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Pozlewicz-Szymańska

Protokolant: stażysta Wioletta Mróz

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2016r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. N.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. N. kwotę 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.03.2012 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 107,01 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje powodowi, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 781,54 zł, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 384,94 zł, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

I C 306/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 17 lutego 2014 roku powód M. N. domagał się od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 30.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz odsetkami ustawowymi od dnia 29.03.2012 r. do dnia zapłaty

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że w dniu 5 sierpnia 2003 roku kierujący samochodem M. będąc w stanie nietrzeźwości i jadąc z dużą prędkością stracił panowanie nad pojazdem, w wyniku czego samochód zjechał do przydrożnego rowu, gdzie uderzył w drzewo. Sprawca został skazany prawomocnym wyrokiem karnym. Samochód, którym kierował sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, która przyjęła na siebie odpowiedzialność za szkodę będącą następstwem powyższego zdarzenia. W wyniku tego zdarzenia powód doznał poważnych obrażeń w postaci stłuczenia głowy ze wstrząśnieniem mózgu, wieloodłamowego złamania kości ramieniowej lewej, złamania trzonów kręgow Th 10 i Th 11, perforacji wrzodu dwunastnicy oraz zapalenia otrzewnej. Po wypadku powód był hospitalizowany i orzeciono u niego 60 % trwały użytek uszczerbek na zdrowiu. Natomiast w związku z przebyтым zabiegiem dwunastnicy powstała olbrzymia przepuklina brzuszna w bliźnie pooperacyjnej wymagająca kolejnej interwencji chirurgicznej, która miała miejsce w 2011 roku. Poza dolegliwościami fizycznymi

u poszkodowanego wystąpiły znaczne zaburzenia emocjonalno adaptacyjne. W toku postępowania likwidacyjnego na mocy decyzji z dnia 25 lipca 2007 roku strona pozwana, przyznając powodowi kwotę 60.000,00 zadośćuczynienia i ustalając stopień przyczynienia się powoda do zaistniałej szkody na 50 % wypłaciła mu 30.000,00 zł.

Natomiast w związku z nową szkodą, która ujawniła się w roku 2011 r. na zdrowiu powoda to jest przepukliny brzusznej oraz kolejnym zabiegiem operacyjnym pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kolejnej kwoty tytułem zadośćuczynienia. W tym stanie faktycznym, w ocenie powoda wysokość przyznanego zadośćuczynienia w kwocie 30.000,00 zł w żadnej mierze nie może być uznana za adekwatną do rozmiaru poniesionej przez niego krzywdy.

W ocenie powoda wysokość zadośćuczynienia winna wynieść 120.000,00 zł przy 50% procentowym przyczynieniu się powoda do zaistniałego zdarzenia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko wskazała że na podstawie zgromadzonej dokumentacji medycznej oraz ustaleń komisji lekarskiej ustalono i wypłacono powodowi zadośćuczynienie za ból i cierpienie w wysokości 30.000,00 zł. Przy czym przyznano mu kwotę 60.000,00 zł i uznano, że w 50 % przyczynił się do zaistniałego zdarzenia. Strona pozwana nie zgadza się z wysokością zadośćuczynienia w kwocie 120.000,00 zł, której domaga się powód. W ocenie strony pozwanej żądanie dalszego zadośćuczynienia jest niezasadne, ponieważ to wypłacone zostało ustalone na odpowiednim poziomie. Żądana kwota zadośćuczynienia jest rażąco zawyżona i nieadekwatna do rozmiaru krzywdy doznanej przez poszkodowanego nadto strona pozwana podniosła, że u powoda stwierdzony został 60 % uszczerbek na zdrowiu w lipcu 2007 roku a stan poszkodowanego poprawił się. Nadto podkreśliła, że fakt, że powód przeszedł operację przepukliny nie jest nową szkodą, ponieważ przepuklina stwierdzono już w 2007 roku, a była ona powikłaniem po operacji wrzodu dwunastnicy. Zatem wszystkie podnoszone dotychczas okoliczności zostały wzięte pod uwagę przy szacowaniu wysokości należnego zadośćuczynienia przez stronę pozwaną. Nadto strona pozwana podkreśliła, że wartość nabywca pieniędzy w 2007 roku była inna, niż w 2014 roku, kiedy to powód wystąpił o dopłatę zadośćuczynienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 05 sierpnia 2003 roku na drodze relacji L. - O. naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym Ł. W. spowodował wypadek drogowy w ten sposób, że kierując własnym samochodem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i będąc w stanie nietrzeźwości jadąc z dużą prędkością na łuku tej drogi stracił panowanie nad pojazdem w wyniku czego zjechał do lewego rowu, gdzie uderzył w przydrożne drzewo, powodując obrażenia ciała u pasażera M. N. skutkujących rozstrój jego zdrowia na okres powyżej 7 dni. Podróżujący ze sprawcą wypadku powód również pozostawał w stanie nietrzeźwości.

Samochód był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana na podstawie decyzji z dnia 25 lipca 2017 r. wypłaciła powodowi kwotę 30.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia ustalając jednocześnie, że kwota zadośćuczynienia winna wynosić 60.000,00 złotych oraz, że powód w 50% przyczynił się do zaistniałego zdarzenia. Pismem z dnia 23 grudnia 2011 roku (k. 53-55) powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę mu kwoty 40.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wskazując, że kwota 100.000,00 zł z tytułem zadośćuczynienia stanowi kwotę odpowiednią do doznanej krzywdy i cierpienia poszkodowanego. W piśmie tym powód wskazał na 30 % przyczynienie się powoda do zaistniałej szkody. Pismem z dnia 28. (...). strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej kwoty tytułem zadośćuczynienia. (okoliczności bezsporne).

Po wypadku powód został przewieziony karetką pogotowia ratunkowego do szpitala w L., gdzie przebywał od 5 sierpnia do 23 września 2003 roku na Oddziale chirurgii urazowej i ortopedii, dwukrotnie (...) oraz na (...)ie.

W okresie od 4 listopada 2003 roku do 7 listopada 2003 roku powód przebywał na Oddziale (...) Urazowej Ortopedycznym w szpitalu w L.. Został przyjęty w związku ze stanem po złamaniu kości ramiennej lewej i złamaniu kompresyjnym kręgów Th 10 Th 11. Podczas pobytu w szpitalu stwierdzono w badaniach postępujący zrost odłamków

kości ramiennej nie zezwalający jednak na jej obciążenie. Stwierdzono niewielkie sklinowacenie złamanych kręgów. W czasie pobytu na oddziale stosowano ćwiczenia stawu łokciowego, magnetronik. Powód został wypisany do domu z zaleceniem kontynuowania rehabilitacji i noszenia gorsetu J. oraz kontynuowaniem leczenia w poradni ortopedycznej ze zdjęciami RTG ramienia i kręgosłupa piersiowego za miesiąc.

W okresie od 26 stycznia 2004 r. do 15 lutego 2004 r. powód przebywał na leczeniu sanatoryjnym.

W dniu 22 września 2004 roku do 28 września 2004 roku powód przebywał na Oddziale (...) przewodu pokarmowego w (...) Szpitalu (...) we W.. Powód został przyjęty do kliniki z powodu przepukliny w bliźnie pooperacyjnej powstałej w wyniku przebytej w 2003 r. operacje z powodu perforacji dwunastnicy, której doznał w wypadku komunikacyjnym. Po wykonanych badaniach dodatkowych stwierdzono znaczne odchylenia od normy w układzie krępnienia i z tego powodu zostało odroczone leczenie operacyjne. W dniach od 26 czerwca 2011 roku do 6 lipca 2011 roku powód przebywał w (...) Centrum Medycznym w P. na Oddziale (...) Ogólnej Naczyniowej, gdzie został przyjęty w związku z rozpoznaniem przepukliny brzusznej pooperacyjnej po urazie wielonarządowymi z uszkodzeniem wątroby i przetoki jelitowej. W jednostce tej przeszedł plastykę przepukliny brzusznej. U powoda stwierdzono dużą przepuklinę przedniej ściany 30x20 cm z rozejściem się dalekim ścianek blaszek mięśnia prostego brzucha. Wobec powyższego wykonano u powoda plastykę powłok brzusznych z wszyciem siatki ciężkiej polipropylenowej 18x30mm nad powięź z dodatkowym puszczeniem blaszek mięśni skośnych sposobem R. oraz plastykę skóry z wycięciem starej blizny. Przebieg pooperacyjny powikłany krwakiem w ranie leczono miejscowo i zasączkowanym.

Dowód : karta informacyjna ze leczenia poszpitalnego z dnia 23.09.2013 r. k. 28-31, z dnia 15.02.2004 r. k. 32, z dnia 12.11.2003 r. k. 24, z dnia 28.09.2004 r. k. 36 oraz z dnia 06.07.2011 r. k. 44

Powód bezpośrednio po wypadku, w szpitalu przebywał 50 dni. W chwili wypadku miał 27 lat. Po wyjściu ze szpitala zamieszkał z matką L. N. (1). Przed wypadkiem powód nie leczył się u żadnego specjalisty. Powód po opuszczeniu szpitala był w takim stanie, że trzeba było wykonywać przy u nim wszystkie czynności życia codziennego włącznie z myciem i kamieniem. Był osobą leżącą przez około pół roku w wyniku czego miała odleżyny. Dopiero po około roku mógł samodzielnie funkcjonować. Przez cały czas nosił gorset stabilizacyjny na cały odcinek od szyi do części lędźwiowej. Powód rozpoczął rehabilitację dopiero kiedy zaczął sam wstawać. Powód do dzisiaj cierpi na bóle kręgosłupa, ręki i głowy. Zapomina się, ma problemy z pamięcią. Po wypadku powód nie wrócił do dawnej aktywności fizycznej uprawiania kulturystyki i piłki nożnej. Ma kłopoty ze snem.

Dowód : zeznania świadka L. N. k. 105 verte – 106 oraz słuchany w charakterze strony powód k. 106 oraz k. 272 00:03:48

U powoda rozpoznano stan po urazie głowy (blizna okolicy ciemieniowej) stan po złamaniu 1/4 dalszej kości ramiennej lewej z zaginięciem szpotawym kości ramiennej i wtórnym ograniczeniem ruchomości w stawie łokciowym, stan po złamaniu trzonu z kręgu Th 11, stan po leczeniu operacyjnym choroby wrzodowej dwunastnicy i perforacji dwunastnicy, stan po leczeniu operacyjnym przepukliny brzusznej w bliźnie pooperacyjnej, przebytą przetokę jelitową , stan po zapaleniu odwnękowym płuc. U powoda na skutek urazu kończyny górnej stwierdzono wtórne ograniczenie ruchomości w stawie łokciowym. Istniejące zmiany powodują, że lewa kończyna górna nie jest w pełni sprawna, ograniczona jest jej funkcja ruchowa. Powód nie może się nią sprawnie posługiwać tj. łapać i przenosić przedmiotów i unosić ich ku górze. Istniejące zmiany kości ramiennej mają charakter trwałe nie ma możliwości poprawy jej funkcji, ale też nie dojdzie do pogorszenia. Po wypadku powód mógł odczuwać znaczne dolegliwości bólowe przez okres 6 tygodni. W wyniku wypadku doszło również do złamania trzonu kręgu Th 11. Z uwagi na przebyte złamanie nastąpiło uszkodzenie stawów międzykręgowych. Powód może odczuwać dolegliwości bólowe przy przedmiotów pracy z przodu w pozycji wymuszonej dźwiganiu przedmiotów pracy z przodu w pozycji wymuszonej.

(Dowód : opinia biegłego S. G. k. 150-153

Powód na skutek zdarzenia z dnia 5 sierpnia 2003 roku doznał urazu psychicznego. Uraz głowy skutkuje obecnie deficytami w zakresie koncentracji uwagi oraz pamięci świeżej. Objawy zespołu stresu pourazowego istnieją pomimo

upływu wielu lat od wypadku. Aktualnie objawy stresu pourazowego występują w nieznacznym nasileniu, a to w postaci skłonności do reakcji depresyjnych. Aktualnie nie wymagają leczenia psychiatrycznego lub terapii psychologicznej. Objawy depresyjne są obecnie nieznaczne i będą ulegać dalszemu wyciszeniu. Natomiast deficyty w zakresie uwagi i pamięci świeżej o etiologii pourazowej mają charakter deficytu trwałego.

Zaburzenia depresyjne u powoda uwarunkowane są przebyłym wypadkiem komunikacyjnym i jego późniejszymi konsekwencjami tj. unieruchomieniem, uzależnieniem od innych w codziennym funkcjonowaniu, długoletnim leczeniem, rehabilitacją, nadal odczuwanym bólem fizycznym. Powód czuje, że jego życie po wypadku zmieniło się musiał zrezygnować w znacznej mierze z wcześniejszej aktywności, stał się mniej sprawny fizycznie pomimo młodego jeszcze wieku nadal dokuczają mu dolegliwości bólowe, które przypominają o zdarzeniu.

(Dowód : opinia biegłej R. N. k. 110-116

W toku postępowania likwidacyjnego lekarze orzecznicy strony pozwanej ustalili następujące trwałe uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 60% biorąc pod uwagę następujące następstwa na zdrowiu powoda : bliznę po urazie głowy; nerwicę pourazową; stan po złamaniu Th 10; bóle korzeniowe na wysokości tego złamania; urazowy piersiowy i zespoły korzeniowe; stan po złamaniu trzonu kości ramieniowej lewej; złamanie trzonu kości ramiennej; zmiany średniego stopnia; perforację i dwunastnicy uszkodzenie jelit z niewielkimi zaburzeniami funkcji przewodu pokarmowego; przepuklinę brzuszną w bliźnie pooperacyjnej; uszkodzenie powłoki jamy brzusznej. Mając powyższe ustalenia na uwadze strona pozwana wyplaciła ustaliła, że powodowi należy się zadośćuczynienie w kwocie 60.000,00 zł.

Dowód : akta szkodowe

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo.

Stan faktyczny pomiędzy stronami, co do przebiegu zdarzenia i zakresu odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia był bezsporny natomiast sporna pozostawała ocena stanu zdrowia powoda w kontekście należnego powodowi zadośćuczynienia.

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana w lipcu 2007 r. wyplaciła powodowi kwotę 30.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia. Przy czym strona pozwana po dokonaniu własnych ustaleń uznała, że za doznaną na skutek zdarzenia z dnia 20.08.2013 r. krzywdę i cierpienia, powodowi należy się kwota 60.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia. Jednocześnie strona pozwana przyjęła, że powód z uwagi na to, że w chwili zdarzenia był w stanie nietrzeźwości i jechał pojazdem kierującym przez osobę nietrzeźwą, 50 % przyczynienie się powoda do zaistniałego zdarzenia. Powód w pozwie nie kwestionował tego stanowiska.

Ustalenia faktyczne sąd poczynił na podstawie zebranej dokumentacji medycznej, dowodów z opinii biegłych ortopedy i psychologa oraz zeznań świadka L. N. i informacji podanych słuchanego w charakterze strony powoda.

Sąd mając na uwadze całokształt materiału dowodowego uznał, że powodowi tytułem zadośćuczynienia należy się kwota 80.000,00 złotych, a nie jak wskazał powód 120.000,00 złotych.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia lub jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przy czym zadośćuczynienie, o którym mowa w przepisie 445 k.c. ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającą się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych i ma polegać na przyznaniu poszkodowanemu odpowiedniej sumy pieniężnej. Jeżeli zaś chodzi o pojęcie „sumy odpowiedniej”, które ma pojęcie nieo określone,

to zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury i doktryny, odpowiednia suma zadośćuczynienia powinna w sposób całościowy stanowić rekompensatę pieniężną za krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Należy również podkreślić, iż z jednej strony kwota zadośćuczynienia powinna przedstawiać dla poszkodowanego ekonomicznie odczuwalną wartość, z drugiej zaś nie może prowadzić do jego bezpodstawnego wzbogacenia. Wysokość zadośćuczynienia powinna być – przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego – utrzymana w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Zadośćuczynienie winno pozostawać w zależności od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości. Istotnym elementem indywidualizującym wysokość zadośćuczynienia jest także wiek poszkodowanego. Mając na uwadze powyższe wskazówki, ustalając wysokość należnego powoda zadośćuczynienia sąd uwzględnił :

- okoliczność, że powód przez pierwsze 50 dni po wypadku leżał w szpitalu na trzech różnych oddziałach i przebył operacje ręki oraz operację dwunastnicy,
- po wypisaniu powoda ze szpitala, powód przez około pół roku był osobą leżącą wymagającą codziennej opieki włącznie z karmieniem i myciem,
- powód odczuwał silne bóle związane z urazem kręgosłupa, ręki i jamy brzusznej
- przez co najmniej 3 miesiące powód był zmuszony chodzić w gorszej ortopedycznym obejmującym również część łydźwiową,
- w związku z urazem kręgosłupa powód był zmuszony odbyć szereg wizyt lekarskich oraz rehabilitacji, a co istotne po pierwszym pobyciu w szpitalu, w szpitalu przebywał jeszcze trzykrotnie raz z powodu urazu ręki dwa razy z powodu powikłań spowodowanych operacją jamy brzusznej, nadto powód przebywał na leczeniu sanatoryjnym,
- u powoda na skutek wypadku wystąpiły mające charakter trwałe deficyty w zakresie uwagi i pamięci świeżej
- u powoda występują zaburzenia depresyjne uwarunkowane przebyciem wypadkiem komunikacyjnym i jego późniejszymi konsekwencjami tj. unieruchomieniem, uzależnieniem od innych w codziennym funkcjonowaniu, długoletnim leczeniem, rehabilitacją, nadal odczuwanym bólem fizycznym,
- powód odczuwa do dzisiaj również skutki fizyczne wypadku : z powodu złamania trzonu kręgu Th 11 nastąpiło uszkodzenie stawów międzykręgowych, co skutkuje dolegliwościami bólowymi przy dźwiganiu przedmiotów pracy z przodu w pozycji wymuszonej,
- u powoda na skutek urazu kończyny górnej stwierdzono wtórne ograniczenie ruchomości w stawie łokciowym z tego powodu lewa ręka nie jest w pełni sprawna, ograniczona jest jej funkcja ruchowa. Powód nie może się nią sprawnie posługiwać tj. łapać i przenosić przedmiotów i unosić ich ku górze. Istniejące zmiany kości ramiennej mają charakter trwałe nie ma możliwości poprawy jej funkcji,
- na skutek przebytej operacji jamy brzusznej powód u powoda nastąpiły komplikacje w postaci wystąpienia przepukliny, w wyniku czego w 2011 r. był ponownie operowany, nadto powód na brzuchu ma dużą bliznę, co wpływa niekorzystnie na jego odczucia estetyczne, blizna pozostała również na głowie,
- powód doznał wypadku w bardzo młodym wieku 27 lat, nie jest osobą wykształconą zatem jego możliwości zarobkowania koncentrują się na wykonywaniu pracy fizycznej, co jest wobec opisanych wyżej trwałych urazów kręgosłupa i ręki bardzo utrudnione,
- doznał istotnego ograniczenia w aktywności fizycznej.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że sąd po zapoznaniu się z opinią biegłego M. B. nie powziął wątpliwości, co do tego, że do perforacji dwunastnicy doszło na skutek wypadku z dnia 5 sierpnia 2003 r., a to w rozumieniu pojęcia

adekwatnego związku przyczynowego (art. 361 § 1 k.c.) Tym samym w ocenie sądu na wysokość zadośćuczynienia mają wpływ obrażenia wynikające z tego urazu. Po pierwsze okoliczność ta wynika, zdaniem sądu, z całokształtu dokumentacji medycznej, która w tym zakresie jest jednolita oraz korelacji czasowej. Nadto opinia uzupełniająca biegłego M. B., ustosunkowująca się do wątpliwości i odpowiadająca na pytania powoda nie jest jednoznaczna co do braku związku przyczynowego pomiędzy zdarzenia a perforacją dwunastnicy. Należy podkreślić, że w toku postępowania likwidacyjnego i toku postępowania sądowego strona pozwana nie kwestionowała, że związek pomiędzy tym urazem a zdarzeniem istnieje. Nadto w toku postępowania likwidacyjnego zdanie takie wyraził również lekarz sporządzając opinię dla strony pozwanej.

W tych okolicznościach sąd uznał, że adekwatnym do krzywdy, jaką doznał powód jest zadośćuczynienie w łącznej wysokości 80.000,00 zł.

W ocenie sądu kwota ta mogłaby zminimalizować odczucie krzywdy i dostatecznie zrekompensować ją w wymiarze finansowym. Zdaniem sądu wysokość przyznanego zadośćuczynienia nie jest nadmierna, ani w stosunku do doznanej krzywdy powoda i stosunków majątkowych społeczeństwa, ani też nie zmierza do wzbogacenia powoda. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zarówno samo zdarzenie a przede wszystkim wielość urazów, których doznał powód tj. stan po urazie głowy wstrząs mózgu, złamanie dalszej kości ramieniowej lewej, złamanie trzonu z kręgu Th 11, leczenie operacyjne choroby wrzodowej dwunastnicy i perforacji dwunastnicy, stan po leczeniu operacyjnym przepukliny brzusznej w bliźnie pooperacyjnej, przebyta przetoka jelitowa, stan po zapaleniu odnękowy płuc, jak i potem odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe musiały być związane z bólem bardzo dokuczliwym bezpośrednio po wypadku przez okres co najmniej 6 miesiące, a dotkliwe skutki wypadku powód odczuwa do dzisiaj. Podkreślenia wymaga, że powód w chwili wypadku był człowiekiem bardzo młody i zdrowym a na skutek wypadku jest osobą o ograniczonej, trwałej ruchomości w obrębie, kręgosłupa, ręki lewej oraz stanie po operacji jamy brzusznej.

Jednocześnie sąd uznał, że żądana przez powoda kwota 120.000,00 złotych zadośćuczynienia jest wygórowana. Należy mieć na uwadze okoliczność, że zdarzenie miało miejsce w roku 2003 r. więc ponad 13 lat temu a strona pozwana w roku 2007 wypłaciła powoda część zadośćuczynienia w kwocie 30.000,00 złotych, zgodnie z 50% przyczynieniem się powoda. Zważyć należało również, że pomimo rozległych obrażeń powód na chwilę obecną po 13 latach od wypadku doszedł do siebie na tyle, że mógł podjąć prace w kopalni.

Reasumując w ocenie sądu dodatkowa kwota 10.000,00 złotych (przy 50 % przyczynieniu się powoda) będzie kwotą adekwatną i w pełni skompensuje powodowi doznaną krzywdę.

Usprawiedliwione co do zasady było również roszczenie powoda w zakresie dotyczącym odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia w zakresie objętym pozwem, czyli od dnia 29.03.2012 r. Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 1. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r, nr 124 poz. 1152) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Wobec powyższego zgodnie z powyżej powołanym przepisem zadośćuczynienie w pełnej wysokości powinno zostać wypłacone powodowi w dniu 25.01.2012 r. (zgłoszenie dalszej szkody nastąpiło pismem z dnia 23.12.2011 r.). Jak wynika z dowodów z dokumentów w dniu 28.03.2012 r. strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej kwoty zadośćuczynienia zgłoszonego przez powoda pismem z dnia 23.12.2011 r. Należy więc przyjąć, że w tym dniu strona pozwana dysponowała materiałem pozwalającym na ocenę stanu zdrowia i skutków wypadku dla powoda. Tym samym zasadne było żądanie odsetkowe powoda od dnia 29.03.2012 r. Jeżeli zobowiązany nie płaci zadośćuczynienia w terminie to niewątpliwie uprawniony nie ma możliwości czerpania korzyści z zadośćuczynienia, jakie mu się należy już w tym terminie. Stanowiska tego nie podważa pozostawienie przez ustawę zasądzenia zadośćuczynienia i określenia jego wysokości w pewnym zakresie uznaniu sądu. Przewidziana w art. 445 § 1 k.c. możliwość przyznania przez sąd odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za krzywdę nie zakłada bowiem dowolności ocen sądu, a jest jedynie konsekwencją niewymiernego w pełni charakteru okoliczności decydujących o doznaniu krzywdy i jej rozmiarze. Mimo więc pewnej swobody sądu przy orzekaniu o zadośćuczynieniu, wyrok zasądający zadośćuczynienie nie ma charakteru konstytutywnego, lecz deklaracyjny. Wymagalność roszczenia o zadośćuczynienie za krzywdę, a tym

samym i początkowy termin naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie należnego zadośćuczynienia, może się różnie kształtować w zależności od okoliczności sprawy.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu wydano na podstawie art. 98, 99, 100 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Koszty w przedmiotowej sprawie zostały stosunkowo rozdzielone. Powód wygrał w 33 %, poniósł łączne koszty 5.231,54 złotych, dlatego należą mu się koszty w wysokości 33 % z tej kwoty tj. 1.726,40 złotych, natomiast strona pozwana poniosła koszty w wysokości 2.417 złotych i należą jej się koszty w wysokości 67 % z tej kwoty tj. kwota 1.619,39 zł, dlatego sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 107,01 złotych tytułem kosztów procesu.

Łączne koszty sporządzenia opinii przez biegłych w sprawie wyniosły 2.166,48 złotych – a uiszczony zaliczki 1.000,00 złotych uzupełnić należało kwotą 1.166,48 złotych. Na podstawie art. 83 ust. 2 w związku z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) zobowiązano powódkę i stronę pozwaną do pokrycia, wydatku w postaci wynagrodzenia biegłego, tymczasowo uiszczony ze środków Skarbu Państwa stosownie do wygranej/przegranej.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.